

judovní mor ve věci rozhodl.

11 5 To 282/85 dne 11.1.1985

Na předloženou žalobu soudce - obžalovaný
OBVODNÍ SOUD PRO PRAHU 2

ROZSUDEK

dne jménem republiky

Obvodní soud pro Prahu 2 v hlavním líčení dne 29. září 1985 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Antonína Těšáka a soudců ing. Jiřího Hlavy a Jiřího Sarkovského rozhodl, t a k t o :

Obžalovaný

Petr Cibulka

nar. 27.10.1950 v Brně, bez pracovního poměru, bytem
Brno, Vrázova 53,

podle § 14/1d z.č. 119/90 Sb.
zrušeno. Dne 9.3.92 ods.

zproštěn zcela

E. J. R. 14/90

je v i n e n, že

dne 28.3.1985 kolem 13,30 hod. v Praze 2, v Myslíkově ul. v kuchyni restaurace U bubeníků se před přítomnými zaměstnanci Richardem Rajterem, Zdenkou Pauerovou a Helenou Charvátovou pohoršlivým způsobem výrokky uvedenými ve spise se vyjadřoval o poměrech v Československu a o příslušnicích komunistické strany Československa,

t e d y veřejně a pohoršlivým způsobem hanobil skupinu obyvatelů republiky proto, že jsou stoupenci socialistického společenského a státního zřízení, pro jejich vyznání nebo proto, že jsou bez vyznání

tím s p á c h a l

treštný čin hanobení národa, rasy a přesvědčení podle § 198 písm.b) tr.zák. a

o d s u z u j e s e

podle § 198 tr.zák. k trestu odnětí svobody na 7 (sedm) měsíců nepodmíněně.

Podle § 39a) odst. 2 písm.b) tr.zák. se pro výkon trestu zařazuje do druhé nápravně výchovné skupiny.

O d ů v o d n ě n í.

Obžalovaný Petr Cibulka navštívil dne 28.3.1985 kolem 13,30 hod. se svým známým Robinem Hájkem restauraci U bubeníků v Praze 2 v Myslíkově ulici. Zde si chtěl objednat jídlo a když zjistil, že levná jídla jsou vyprodána, dožadval se proání nějakého levného jídla s odůvodněním, že na to má právo. Obsluhující servírka svědkyně Zdenka Pauerová mu vysvětlila, že restaurace má otevřeno již od 11,00 hod.

aže levná jídla jsou již vyprodána, neboť je zde velký provoz. Obžalovaný na svém požadavku trval a požadoval na svědkyni Pauerové předložení knihy práni a stížností. Svědkyně mu v rozporu se svými povinnostmi mu knihu práni a stížností předložila s tím, že tato je k dispozici u vedoucí provozovny a ukázala mu, kde vedoucí najde. Obžalovaný odešel za vedoucí provozovny jejíž kancelář se nachází za kuchyní. V kuchyni se dotazoval přítomného kuchaře Richarda Rajtera jak je možné, že není už levné jídlo a ten to vysvětloval tím, že levné jídlo, které bylo do provozovny dodáno bylo zpracováno, ale v tuto dobu již všechna tato jídla byla vyprodána. Obžalovaný nato uvedl, že ho to nezajímá, začal kuchaři tykat a v přítomnosti Richarda Rajtera, Zdenky Pauerové a Heleny Charvátové pohoršlivým způsobem se vyjadřoval o poměrech v Československu a o příslušnicích Komunistické strany Československa výroky uvedenými ve spise na čl. 18, 19, 20, 21, 22. Poté do kuchyně přišla vedoucí provozovny Růžena Zvelebilová, které si obžalovaný stěžoval na to, že mu je odmítáno prodání levného jídla, ta se mu snažila vysvětlit, že levná jídla jsou již vyprodána a nakonec mu nabídla, že mu bude speciálně připraveno levné jídlo a to knedlíky s vejci. Přidodchodu z kuchyně se obžalovaný dostal do slovního sporu s kuchařem Richardem Rajterem, poté opět požadoval předložení knihy práni a stížností, tato mu byla vedoucí předložena, obžalovaný odešel na svoje místo, kde začal psát stížnost. K jeho stolu pak přišel svědek Richard Rajter, mezi ním a obžalovaným došlo opět ke slovní konverzaci, svědek chtěl obžalovanému knihu odebrat, přičemž došlo k jejímu poškození.

Obžalovaný využil svého práva hájit se způsobem, který uzná za vhodný. Před vyšetřovatelem ~~ne~~ odmítl vypovídat. V připraveném řízení vypovídal pouze před [prokurátorem]. Ve své výpovědi uvedl, že výroky jejichž pronesení je mu kladeno za vinu nevyděl, neboť takových slov zásadně nepoužívá. Výpovědi svědků označil za vymyšlené. U hlavního líčení odmítl vypovídat a odmítl rovněž vyjádřit se jak k protokolu o výslechu před prokurátorem, tak k výpovědím svědků.

Ze svého jednání však obžalovaný byl bezpečně usvědčen provedenými důkazy. Svědci Helena Charvátová, Zdenka Pauerová a Richard Rajter shodně uvedli, jaké výroky obžalovaný v kuchyni pronášel a tyto výroky jsou zachyceny v jejich výpovědích na čl. 18, 19, 20, 21, 22. K výpovědi svědkyně Heleny Charvátové nutno dodat, že v její výpovědi byly určité nesrovnalosti, když v příprav. řízení ve své první výpovědi uvedla, že závažné výroky obžalovaný uváděl v lokále, při další výpovědi v příprav. řízení uvedla, že tyto výroky obžalovaný uváděl v kuchyni a na tomto tvrzení setrvala i v hl. líčení. Tyto rozpory ve výpovědi svědkyně však nejsou takového charakteru, aby učinil její výpověď nevěrohodnou. Výpověď svědkyně v tom smyslu, že závažné výroky obžalovaný pronesl v kuchyni je potvrzována shodnými výpověďmi svědků Richarda Rajtera a Zdenky Pauerové. Ve věci byla dále vylzechnuta svědkyně Růžena Zvelebilová, vedoucí provozovny. Ta však vlastnímu jednání obžalovaného, které bylo předmětem obžaloby nemohla nic uvést, neboť byla ve vedlejší místnosti ve své kanceláři a neslyšela, resp. nerozuměla hovoru v kuchyni. Dále byli

vyslechnuti jako svědci Ladislav Maceška, Robin Hájek a Michal Kučírek, kteří seděli společně s obžalovaným. Tito shodně vypověděli, že poté co obžalovaný odešel směrem do kuchyně, zavřely se za ním dveře, neslyšeli co se v kuchyni dělo. Shodně pak popisovali incident mezi obžalovaným a svědkem Richardem Rajterem, který však není předmětem obžaloby.

Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že bylo prokázáno, že obžalovaný dne 28.3.1985 kolem 13,30 hod. v kuchyni restaurace U bubeniček před svědky Richardem Rajterem, Zdenkou Pauerovou a Helenou Charvátovou se pohoršlivým způsobem výroků uvedenými ve spise vyjadřoval o poměrech v Československu a o příslušných Komunistické strany Československa. Veřejně a pohoršlivým způsobem hanobil - tedy skupinu obyvatelů republiky proto, že jsou stoupenci socialistického společenství a státního zřízení čímž naplnil všechny znaky tr.činu hanobení národa rasy a přesvědčení podle § 198 b) tr.zák. Tímto jednáním porušil zájem společnosti na ochraně občanského soužití. Jeho výroky byly takového charakteru, že mohly vyvolat rozhořčení a morální odsouzení přítomných svědků, k čemuž také jak vyplynulo z výpovědi svědka Richarda Rajtera skutečně došlo. Z těchto důvodů byl obžalovaný uznán vinným výše uvedeným trestným činem.

Prokurátor navrhl jednání obžalovaného kvalifikovat rovněž jako tr.čin výtržnictví podle § 202/1) tr.zák. Jak vyplynulo z výpovědi svědka Richarda Rajtera obžalovaný pronášel výroky nezvýšeným hlasem, tyto nemohly být slyšet a také nabyly slyšet, jak vyplývá z výpovědi svědkyně Zvevčilové, v jiných místnostech restaurace. S.ohledem na uvedené dospěl soud k závěru, že verbální útok obžalovaného nebyl tak intenzivní aby byly naplněny rovněž znaky tr.činu výtržnictví podle § 202 tr.zák.

Ke stížnosti obžalovaného z knihy přání a stížností zaujal stanovisko HaR Praha 2 z uvedeného stanoviska vyplývá, že jednání pracovníků provozovny nebylo v souladu s příslušnými předpisy stanovenými pro provoz restauračních zařízení. Vedoucí provozovny a kuchař byli také postiženi dle pracovních právních předpisů. Se závěry uvedenými ve zprávě HaR Praha 2 se soud ztotožnil. Na závěry na vinu obžalovaného toto však nemohlo nic změnit, neboť i když si obžalovaný důvodně stěžoval na pástup pracovníků provozovny neopravovala ho to k tomu, aby v jejich přítomnosti pronášel výroky, které hrubě narušovaly základní zásady občanského soužití.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v minulosti již byl soudně trestán. Rozsudkem městského soudu v Brně, sp.zn. 5T 233/78 ze 14.11.1978 mu byl uložen trest odnětí svobody na 2 roky nepodmíněně pro tr.čin pobuřování podle § 100 odst. 1 písm.a) tr.zák. g tento trest vykonal. Rozsudkem Okresního soudu Plzeň-město sp.zn. 7T 121/79 z 30.1.1980 mu byl uložen trest odnětí svobody na 1 rok nepodmíněně pro tr.čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm.c) tr.zák. Obžalovaný je delší dobu bez prac. poměru. Naposledy byl zaměstnán od 24.4.1984 do 31.10.1984, kdy jeho prac. morálka byla hodnocena jako

vcelku dobrá, avšak byl hodnocen jako neukázněný pracovník, neboť nerespektoval interní organizační opatření jako rozpis služby. V místě trvalého bydliště obžalovaný není znám, pokud se držoval na přechodném bydlišti nebylo k jeho osobě výraznějších připomínek.

Při úvaze o potrestání vycházel soud ze všech okolností případu, přihlédl i k osobnímu hodnocení obžalovaného. Tomu přitěžuje, že se tr. činu dopustil poté, co byl již ve výkonu trestu odnětí svobody pro tr. činnost podobného charakteru. V jeho prospěch vzal v úvahu soud vcelku dobrou pověst z místa přechodného bydliště. Na základě uvedeného zejména s přihlédnutím k předchozímu odsouzení, dospěl soud k závěru, že obžalovanému nutno uložit trest odnětí svobody nad polovinou zákonné tr. sazby. Byl mu tedy uložen trest odnětí svobody na 7 měsíců. S ohledem na předchozí odsouzení je tento trest napodmíněný, neboť obžalovaný si z předchozích trestů nechal ponaučení, opětovně se dopustil protispolečenského jednání. Pro výkon trestu byl zařazen do II. NVS, neboť byl v posledních 10 letech před spácháním tohoto tr. činu ve výkonu trestu odnětí svobody pro úmyslný tr. čin.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení prostřednictvím zdejšího soudu městskému soudu v Praze.

V Praze dne 29. září 1985

Za správnost:

JUDr. Antonín Těšík